

Το **Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο** ιδρύθηκε το 1836 και είναι το πιο παλιό και φημισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα της Ελλάδας. Το 1873 εγκαταστάθηκε σε συγκρότημα κτιρίων στο κέντρο της πρωτεύουσας, στην οδό Πατησίων και ονομάστηκε "Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο", προς τιμή των μεγάλων ευεργετών Γ. Αβέρωφ, Ν. Στουρνάρη, Ε. Τοσίτσα, των οποίων η γενέτειρα ήταν το Μέτσοβο, μια μικρή ιστορική πόλη στην Ήπειρο.

«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»

Τα ξημερώματα της
21ης Απριλίου του 1967

ένα μήνα πριν τη
διεξαγωγή εκλογών,
έγινε πραξικόπημα με
επικεφαλής

ΤΟ

Γεώργιο Παπαδόπουλο,

ΤΟ

Στυλιανό Παττακό

και ΤΟ

Νικόλαο Μακαρέζο,
κατέλυσε το Σύνταγμα
και επέβαλλε
στρατιωτική δικτατορία.

«ΤΟ ΠΟΥΛΙ» ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Παπαδόπουλος - Πατακός

Το 1973 ήταν η χρονιά της μεγάλης
δοκιμασίας της Χούντας, η οποία
από τις 21 Απριλίου 1967
επέβαλε καθεστώς στυγνής
δικτατορίας στη χώρα.

Ο ξεσηκωμός του Φεβρουαρίου

Στις **14 Φεβρουαρίου 1973**

ξεσηκώθηκαν οι

φοιτητές της Αθήνας και

συγκεντρώθηκαν στο

Πολυτεχνείο. Ζητούσαν την

κατάργηση του Ν.1347 που

προέβλεπε την υποχρεωτική

στράτευση των φοιτητών που

ανέπτυσαν συνδικαλιστική δράση

κατά τη διάρκεια των σπουδών

τους. Η αστυνομία,

παραβιάζοντας το πανεπιστημιακό

άσυλο, εισήλθε στο

χώρο του Πολυτεχνείου, συνέλαβε

11 φοιτητές και τους παρέπεμψε

σε δίκη με την κατηγορία της

"περιύβρισης αρχής".

Οι 8 καταδικάστηκαν σε διάφορες

ποινές. Επίσης περίπου 100

φοιτητές αναγκάστηκαν να

διακόψουν τις σπουδές τους και

να ντυθούν στο χακί.

Τα γεγονότα της Νομικής

Εννέα ημέρες μετά τα -πρώτα- γεγονότα του Πολυτεχνείου, στις **23 Φεβρουαρίου** οι φοιτητές κατέλαβαν το κτίριο της Νομικής στην Αθήνα προβάλλοντας τα συνθήματα "**Δημοκρατία**" "**Κάτω η Χούντα**" και "**Ζήτω η Ελευθερία**".

Η αστυνομία επενέβη και πάλι με βιαιότητα για να καταστείλει την εξέγερση, αλλά η βίαιη εκδίωξη των φοιτητών από το κτίριο της Νομικής ενίσχυσε ακόμη περισσότερο την αγωνιστικότητά τους.

Το κίνημα του Ναυτικού

Το κίνημα στο Πολεμικό Ναυτικό και η διαφυγή του αντιτορπιλικού "Βέλος" στην Ιταλία τον Μάιο του 1973 με κυβερνήτη τον αντιπλοίαρχο **Νικόλαο Παππά**.

Το μνημόσυνο του
Γεωργίου Παπανδρέου
στις αρχές Νοεμβρίου,
εξελίχθηκε σε παλλαϊκή
αντιδικτατορική διαδήλωση.

Όλα τα παραπάνω γεγονότα έδειξαν ότι η δυσαρέσκεια κατά του δικτατορικού καθεστώτος δεν περιοριζόταν στον φοιτητικό χώρο, αλλά είχε επεκταθεί σε ευρύτερα στρώματα του ελληνικού λαού.

Τα γεγονότα του Πολυτεχνείου

Η ομοιοτητα δεν είναι ηθελημενη -αλλα ουτε και τυχεια. Το συλλογικό υποσυνείδητο των χιλιάδων που δεν συμμετείχαν στο Πολυτεχνείο του '73 προβάλλει στο παρόν την επιθυμία ταύτισης με εκείνη την πράξη ανιδιαιτέλειας και ηρωισμού, που όμως δεν κατατέθηκε για να γίνει σύμβολο, αλλά υπήρξε υπόδειγμα προς μίμηση «όταν οι περιστάσεις το καλούν». Η φωτογραφία δεν είναι από τον Νοέμβριο του '73, αλλά από κατοπινη επέτειο. Και τα στεφάνια «μιλούν» για τους νεκρούς «εκείνους...» (φωτ.: «Κ. Γ. Μεγαλοκονόμου»).

Η εξέγερση που ξεκίνησε το πρωί της 14^{ης} Νοεμβρίου του 1973 επρόκειτο να αποτελέσει την κορύφωση των αντιδικτατορικών εκδηλώσεων εκείνης της χρονιάς.

Το πρωί εκείνης της ημέρας πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση φοιτητών στο προαύλιο του Πολυτεχνείου. Ζητούσαν να γίνουν εκλογές για τους φοιτητικούς Συλλόγους. Κατέληξαν στην κήρυξη αποχής από τα μαθήματά τους.

Όσο περνούσε η
μέρα άρχισαν να
μαζεύονται στο
Πολυτεχνείο
ολόένα και
περισσότεροι
φοιτητές, αλλά και
άλλος κόσμος που
πληροφορήθηκε
το νέο.

Η αστυνομία δεν κατάφερε να εμποδίσει την προσέλευση του κόσμου στο Πολυτεχνείο.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας πάρθηκε η απόφαση για κατάληψη του Πολυτεχνείου.

Οι πόρτες έκλεισαν και από τότε άρχισε η οργάνωση
της εξέγερσης.

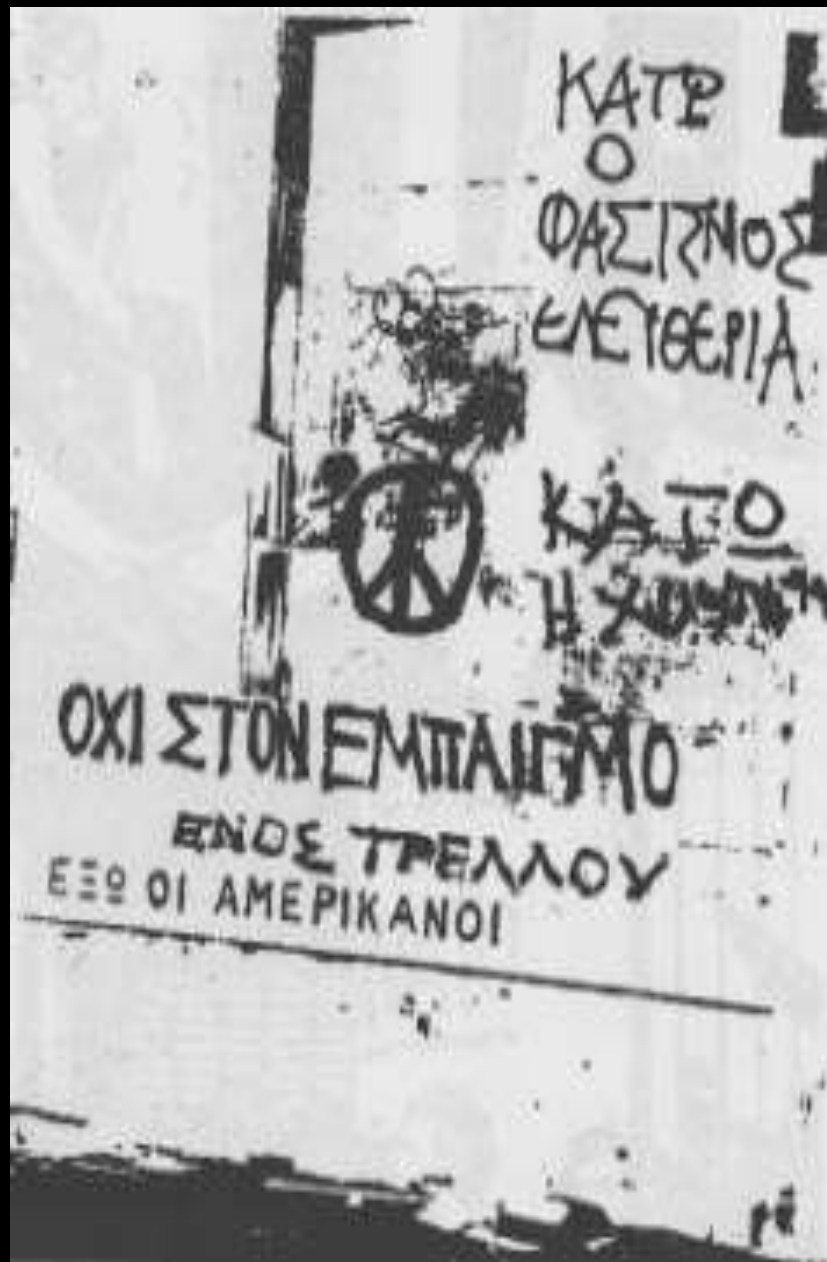

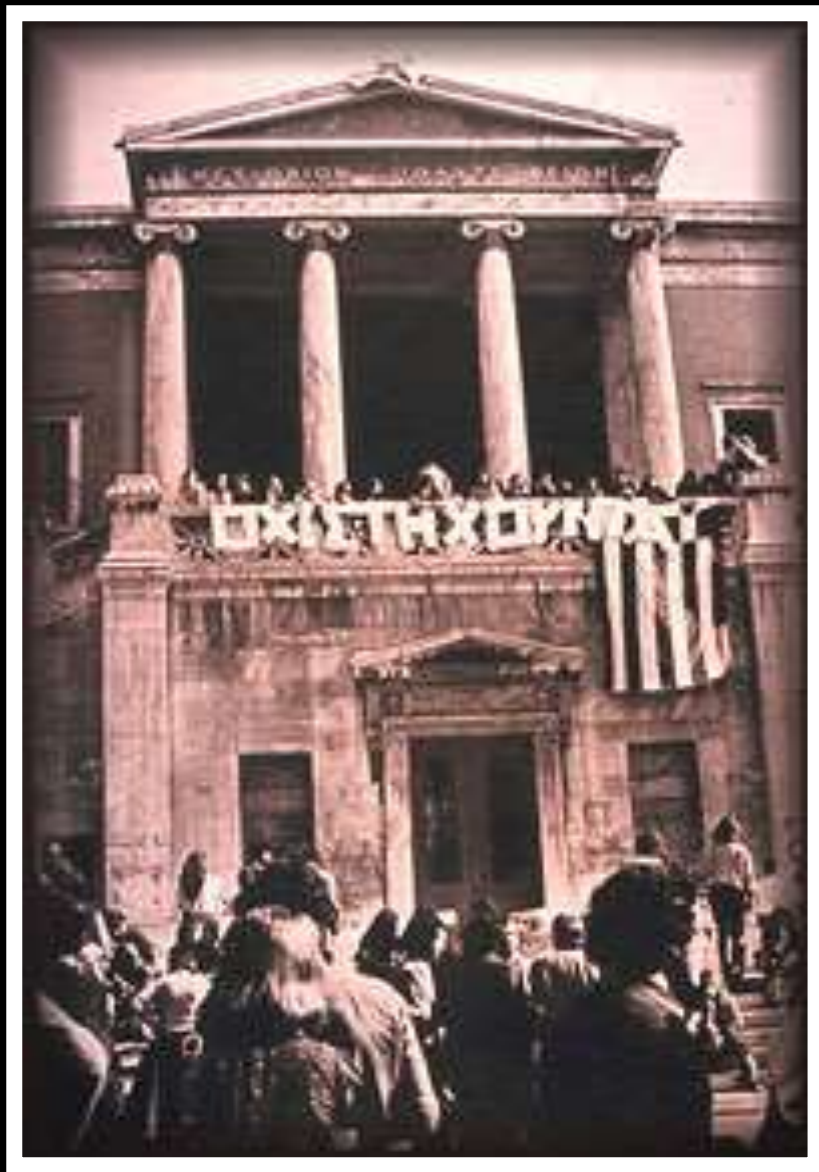
Στο Πολυτεχνείο οργανώθηκε εστιατόριο και νοσοκομείο. Ομάδες φοιτητών ανέλαβαν την περιφρούρηση του χώρου, ξεχωρίζοντας τους ενθουσιώδεις και δημοκράτες Αθηναίους από τους προβοκάτορες.

Συγκροτήθηκαν συνεργεία φοιτητών που έγραφαν συνθήματα σε πλακάτ, σε τοίχους, στα τρόλεϊ, στα λεωφορεία και στα ταξί για να τα γνωρίσουν όλοι οι Αθηναίοι.

Άρχισε να λειτουργεί
ραδιοφωνικός σταθμός.

Πολύγραφοι
εγκαταστάθηκαν στο
Πολυτεχνείο που
δούλευαν συνεχώς για
να πληροφορούν τους
φοιτητές και τον
υπόλοιπο κόσμο για τις
αποφάσεις των
φοιτητικών συλλόγων.

Μέχρι τις 11.30 το βράδυ της Παρασκευής οι διαδηλωτές δεν υποχωρούν από την περιοχή της συμβολής Πατησίων - Αλεξάνδρας έως το Πολυτεχνείο. Ανάβουν φωτιές για να εξουδετερώσουν τα δακρυγόνα, που πέφτουν πυκνά.

Στις 16 Νοεμβρίου αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν εναντίον του πλήθους που ήταν συγκεντρωμένο έξω από το Πολυτεχνείο με κλομπ και δακρυγόνα. Οι περισσότεροι διαλύθηκαν. Όσοι έμειναν έστησαν οδοφράγματα ανατρέποντας τρόλεϊ και συγκεντρώνοντας υλικά οικοδομές και άναψαν φωτιές για να εξουδετερώσουν τα δακρυγόνα. Αργότερα η αστυνομία έκανε χρήση όπλων, χωρίς όμως να πετύχει τον στόχο της, την καταστολή της εξέγερσης.

Ο δικτάτορας Παπαδόπουλος όταν διαπίστωσε ότι η αστυνομία αδυνατούσε να εισέλθει στο Πολυτεχνείο αποφάσισε να χρησιμοποιήσει το στρατό.

Κοντά στο σταθμό Λαρίσης συγκεντρώθηκαν τρεις μοίρες ΛΟΚ και μία μοίρα αλεξιπτωτιστών από τη Θεσσαλονίκη. Τρία άρματα μάχης κατέβηκαν από το Γουδί προς το Πολυτεχνείο.

Τα δύο στάθμευσαν στις οδούς Τσοίτσα και Στουρνάρα αποκλείοντας τις πλαϊνές πύλες του Ιδρύματος και το άλλο έλαβε θέση απέναντι από την κεντρική πύλη.

Στις 3 τα ξημερώματα της 17ης Νοεμβρίου το άρμα που βρισκόταν απέναντι από την κεντρική πύλη έλαβε εντολή να **εισβάλλει**. Έπεσε πάνω στην πύλη, την έριξε, παρασέρνοντας στο διάβα του μία κοπέλα που ήταν σκαρφαλωμένη στον περίβολο κρατώντας την ελληνική σημαία.

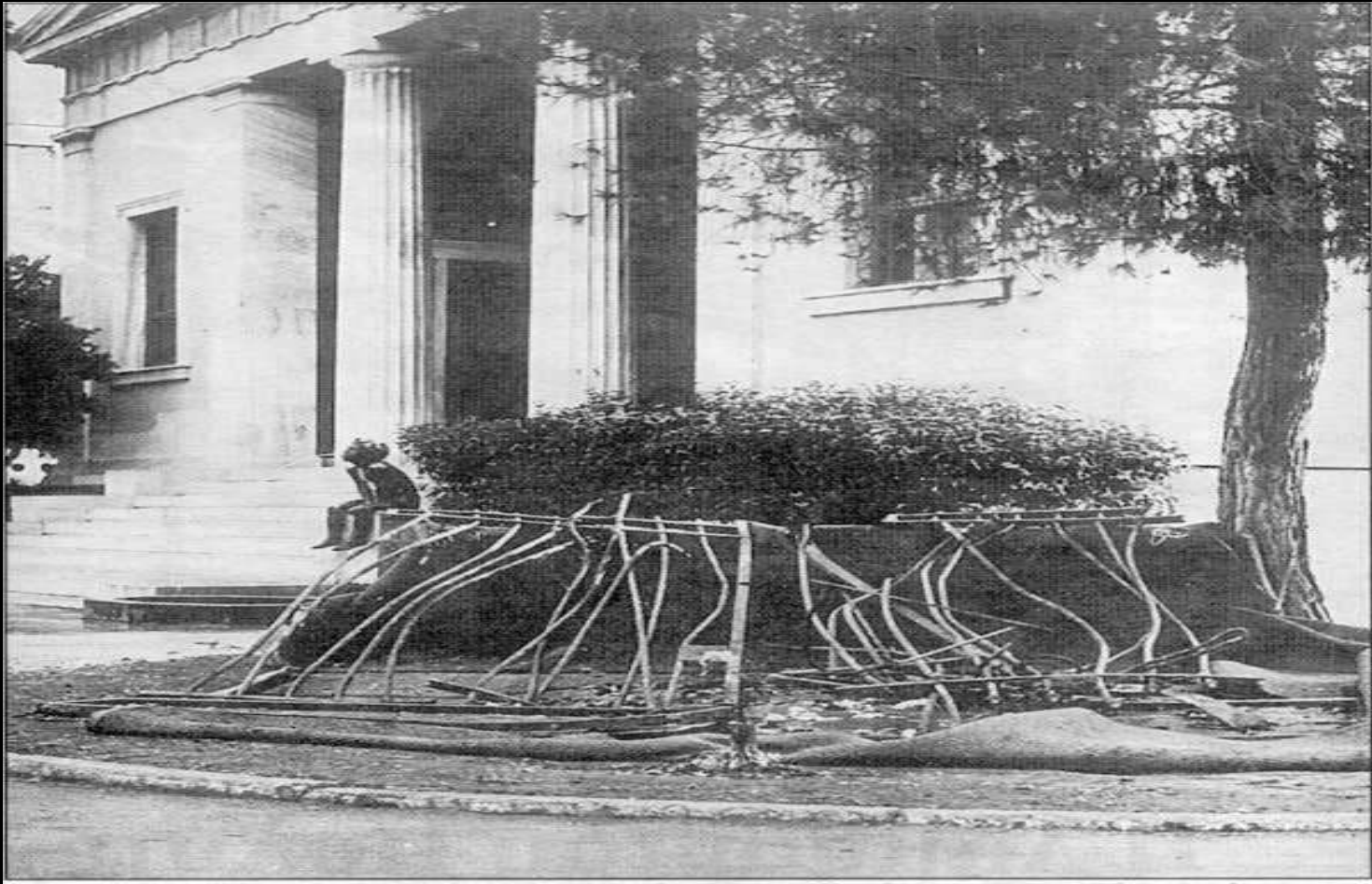

Οι μοίρες των ΛΟΚ μαζί με ομάδες μυστικών και μη αστυνομικών εισέβαλαν στο Πολυτεχνείο και κυνήγησαν τους φοιτητές.

Πύλη πρωί Σαββάτου 17/11/73

Κατεστραμμένη πύλη

Συνέντευξη του οδηγού του τανκς

– ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΗΜΟΥΝ, ΓΙ' ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑ. Τότε αισθανόμουν ότι έκανα κάτι καλό, κάτι μεγάλο. Στους "μαυροσκούφηδες", στο Γουδί, είχα γίνει ο ήρωας που διέλυσε τους εχθρούς της πατρίδας, τα "παλιοκουμμούνια", όπως λέγαμε τότε τους φοιτητές. Αυτά μου έλεγαν, αυτά πίστευα. Τι περιμένεις!.. Ούτε μια εφημερίδα δεν είχα διαβάσει μέχρι τότε. Είχα γίνει και εγώ φασίστας. Μέχρι που μπήκα μέσα, πίστευα αυτό που έκανα. Στη συνέχεια έγινε ο εφιάλτης της ζωής μου».

3 Μετά τὰ μεσάνυχτα ΤΑ ΤΑΝΚΣ ΚΑΤΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΙ

Προσβολών
ένοπλων συγκρούσεων
δυναμικών φορητών
Νεκροί 4 - τρεις 11
οι τραυματίες δεκάδι

Φωτιάς και ιδιορρήγματος
Ύψιλλος κατά έπουργίαν

Τι λένε αντιπολίτευση και κυβέρνηση για τὰ γεγονότα

Κατά τήν βιαίαν διάλυσιν διαδηλώσεων ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τεθωρακισμένα κατήλθαν στην πόλη

ΣΑΙΡΑ

Το κέντρο των Αθηνών...

Τι έδήλωσαν οι πολιτικοί

Τι ανέκοινωσε η κυβέρνηση

Κατελήφθη και η Πολυτεχνική Θεσσαλονίκης

Ουδέκεις έοκλήθησαν από τή Πολυτεχνική

Κατά τήν βιαίαν διάλυσιν διαδηλώσεων...

Ο δικτάτορας Γεώργιος Παπαδόπουλος κήρυξε στρατιωτικό νόμο, αλλά στις 25 Νοεμβρίου ανατράπηκε με πραξικόπημα. Πρόεδρος ορίστηκε ο αντιστράτηγος Φαίδων Γκιζίκης. Όμως ο ισχυρός άνδρας του νέου καθεστώτος ήταν ο διοικητής της Στρατιωτικής Αστυνομίας ταξίαρχος Δημήτριος Ιωαννίδης, που επέβαλλε ένα καθεστώς σκληρότερο από εκείνο του Παπαδόπουλου.

Η δικτατορία κατέρρευσε στις 23 Ιουλίου του 1974 αφού είχε ήδη προηγηθεί η τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Ο Γκιζίκης και ο αντιστράτηγος Ντάβος, διοικητής του Γ' Σώματος Στρατού, κάλεσαν τον Κωνσταντίνο Καραμανλή να επιστρέψει στην Ελλάδα για να επαναφέρει τη δημοκρατική διακυβέρνηση.

Οι πρωταίτιοι του πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου δικάστηκαν το καλοκαίρι του 1975 από το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών. Κρίθηκαν ένοχοι "εσχάτης προδοσίας" και καταδικάστηκαν σε θάνατο. Η ποινή τους μετατράπηκε σε ισόβια δεσμά.